

Ἡ ἑθωνή τῆς Ὀξυᾶς

ΕΤΟΣ 20

Νο 5

ΤΡΙΜΗΝΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΟΞΥΑΣ ΗΠΕΙΡΟΥ "Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ,,

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1907 - ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 66 - ΑΘΗΝΑΙ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1980

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Η ΑΡΤΟΚΛΑΣΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ
Η ΕΙΣΒΟΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ
ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΠΟΘΟΣ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΒΡΕΛΛΗ — ΚΕΡΙΝΑ ΟΜΟΙΩΜΑΤΑ
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ — ΧΡΟΝΙΑΡΕΣ ΜΕΡΕΣ
ΠΛΑΜΕ ΝΑ ΣΚΟΤΩΣΟΥΜΕ ΤΟΥΡΟΥΝΙΑ
ΝΟΣΤΟΣ ΑΣΙΓΑΣΤΟΣ ΜΕ ΔΕΡΝΕΙ
«Η ΣΠΟΡΑ ΕΚΕΙΝΑ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ»
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΝ ὨΦΕΙ
ΕΟΡΤΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΚΡΗΣ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΥΠΟΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ
ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ
Η ΕΤΗΣΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΜΗΙΖΑΝΙ
Η ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΩΝ
ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ ΠΛΗΣΙΑΖΕΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΝΕΑ
ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ
ΤΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑΚΙΑ ΜΑΣ
ΕΟΚ — ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ
Η ΑΡΤΟΚΛΑΣΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ
ΤΟΥ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Στό τέλος, στό προκάλιο τῆς ἐκκλησίας, ἀντιγράφησαν χαιρετισμοί καί συζητήσεις γύρω ἀπό τά νέα τοῦ χωριοῦ. Ἐπιθυμία τοῦ Διοικ. Συμβουλίου εἶναι, κάθε χρόνο νά συγκεντρώνονται ὅλο καί περισσότεροι χωριανοί σ' αὐτή μας τήν ἐκδήλωση.

Τοῦς ἄρτους προσέφερε ἡ Δίς Χάρις Παπαχρήστου. Τό Διοικ. Συμβούλιο τήν εὐχαριστεῖ γιά τήν προσφορά τῆς αὐτῆς. Ἐπίσης, εὐχαριστεῖ θερμά ἕλους ἑσῶς πού παρευρεθήκατε στήν ἐκδήλωσή μας αὐτή. Κα ἰσοῦ χρόνου.

40η Ἐπέτειος τῆς 23-10-1940

Η ΕΙΣΒΟΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Τοῦ κ. Παντελεῆ Κυπαρίσση.

Ἐκλαιγε μέ θλίψη ὁ δουρκοκίμενος οὐρανός καίνο τό μουντό φθινοπωρινό ξημέρωμα τῆς 28-10-40. Ὁμίγλη, σκοτάδι, φελλόδροχο καί ὄδιδες ἐγκαίροφλεγεις πού οἱ ἐκρήξειε τους ξέσκιζαν τήν ἀηδόσφαιρα γύρω. Κι ἔκαμαν ν' ἀντιβροντοῦν καί ν' ἀναβρουχιόυνται οἱ ρηματιές, οἱ χοράδρες, τά δουνά καί τά λαγκάδια καί οἱ ποταμιές τοῦ Γοργοπόταμου καί τοῦ Σαραντάπορου. Πέρο, ἀπό τόν Γράμμο, φάλαγγες Ἰταλῶν ἀλπινιστῶν, τοῦ θου καί θου Συντάγματος, περνώντας τά σύνορα, γλιστρούσαν ἀνεμπόδιστες στίς Χιονάδες, τ' Ἀσημοχώρι, τό Κοκκούλι, τό Πληκάτι. Ἦταν οἱ τρεῖς φάλαγγες: Τσιθινάλε, Τζερίνα, Σολμέτσο μέ κατεύθυνση: ἡ πρώτη πρὸς Βούρμπιανη — Λαγκάδα — Κάνταικο — Φούρκα — Σαμαρίνα. Ἡ δεύτερη πρὸς Γοργοπόταμο — Ὀξυᾶ — Θεοτόκο — Κάνταικο — Φούρκα — Σαμαρίνα. Ἡ τρίτη πρὸς Σταυρό — Μούκα Πέτρα — Πάτωμα — Ἀστομηλίτσα — Λυκόραχη — Κάνταικο — Φούρκα κλπ. Κι ἀκόμα δυό Λόχοι μέ κατεύθυνση ὁ ἕνας πρὸς Κιάφα (2.400μ.) καί ὁ ἄλλος πρὸς Σούφλιακα (2.150μ.) Φαρκάκι — Γράμμο — Κόζιακα — Παλιοχώρι — Καταφάκι.

Ἡ Ὀξυᾶ ὑπαγόταν στήν ἀμυντική ἀποστολή τοῦ Ἀποστάσιατος Πίνδου, τοῦ Συντάγματος Δαδάκη, πού εἶχε σάν ἔβρα τό Ἐρταχώρι.

Ὅπως κάθε χρόνο, ἔτσι καί φέτος, ὁ σύλλογός μας πραγματοποιήσε τήν ἐτήσια ἀρτοκλασία, στή μνήμη τοῦ πολιούχου μας Ἀγίου Νικολάου. Ἡ ἀρτοκλασία πραγματοποιήθηκε στίς 7-12-80, στόν ἱερό Ναό Παναγίας τῆς Χρυσοπηλιώτισσας. Μετά τήν ἀρτοκλασία πραγματοποιήθηκε μνημόσυνο στή μνήμη τοῦ μεγάλου μας εὐεργέτη Ἰωάννη Κουκουμπάνη.

Παρευρέθησαν ἀρκετοί χωριανοί μας μικροί καί μεγάλοι. Βοήθησε πολύ καί ὁ καιρός πού ἦταν πολύ καλός.

ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΥΧΕΤΑΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΧΩΡΙΑΝΟΥΣ ΚΑΙ
ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ — ΕΙΡΗΝΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ
ΤΟ 1981

Τό Απόσπασμα Πίνδου είχε γιά μονάδες του: τό 51ο Σύνταγμα (τού Άνωρχη Μεσίρη ως πρ 2-11-40), τόν 1ο Λόχο προκαλύφειας (Βούρμπιανης), μιά θρησκευτική πυροβολαρχία τών Τδχ., έναν ούλαμό συννοθείας 65χ., κι έναν ούλαμό Ιππικό. Ήταν προεπιστρατευμένο και συγκροτημένο από τό Σεπτέμβρη άκόμη. Κι ήταν άναπτυγμένο στην άμυντική γραμμή Φλάμπουρο — Κόζακας — Προφ. Ήλιος — Κάμανικ — Τσομπάνι. Είχε τρεις τομείς. Τ ό ν ε ε ξ ι ό στο Παλιόχωρι του Βορ. Γράμιου. Τ ό ν κ ε ν τ ρ ι κ ό στην Όξιά μέ τό Π/51 Τάγμα και δεξιότερα λόχων και δύο ομάδες πολ)λων, στην μέση τόν Λόχο Βούρμπιανης και άριστερότερα λόχων του 51 Συν)τος μέ δημορεία πολ)λων μορασμένη στά ούφώματα Καρδάρι — Γκόλιο. Τ ό ν ά ρ ι σ τ ε ρ ό μέ έδρα τή Μόλιστα μ' ένα Λόχο του 51 Συν)τος και δημορεία πολ)λων. Γιά έφευγεία τό Απόσπασμα είχε τό ΠΙ/51 Τάγμα κινούμενο μεταξύ Πεντάλοφου και Έρτοχωριού. Ή πυροβολαρχία τών Τδ χιλ. ήταν ταγμένη κάτω από τόν οικισμό τής Θεοτόκου. Άποστολή του είχε τό Απόσπασμα Πίνδου ν' άμυνθεί και ν' έξαστραλίσει τά ούφώματα Σνάλα — Καταρόκι — Φαρμάκι — Σταυρός — Καστιάνωνη — Μόλιστα, ν' άπαγορεύσει τς θρεινές διαβάσεις τής Πίνδου και νά διατηρήσει τόν σύνδεσμο μεταξύ ΙΧ και VIII Μεραρχιών.

Όμως, όπως λέει ή Ίστορία Στρατού, «Γενικός τό Απόσπασμα Πίνδου εβρεθέν πρό υπερτέρων δυνάμεων ήναγ- ήθη νά παραιτηθί τής άμυντικής άποστολής του και νά ήναγίθη ύποχωρητικός. . . ». Έτσι ύποχωρώντας πρόωρα θρέθηκε έλο τό Απόσπασμα στο Έρεαχώρι. Γι' αυτό έπλη- τό ρήγμα πού θροδύθηκε κι άναστάτασε τά Στρατηγεία ... έλο τόν κόσμο. Εσθάρρεψαν οι Άλπινοί εισδόντας άνεμ- πόδιστοι, στις χαράδες Γοργοποτάμου — Σακαντάπορου κι Άλτσι και σκροφαλιώνοντας στις παρυφές τής Πίνδου και τού Σηδλίκα. Έπεισαν στις 2-11-40 στο Βοσούσα, άπει- λώντας νά πατήσουν τό Μίτροσο, όποτε τά πάντα θά κατέρ- ρεσαν. Έπηρεασθήσε ο γενικό συναγεμιάς έλων τών γε- τονικών Μεγάλων Μονάδων (Β' Σ.Σ. — 1η Μεραρχία — Ταξιαρχία Ίππικό — Μεραρχία Ίππικό — VIII Με- ραρχία) πού έναρμόνισαν τίς έπιχειρήσεις τους φράζοντας τό πλγμα τής Πίνδου, ξερίζωσαν τόν εισβολέα και — έκει πού έπολόγιζε κατά τό βραδάκι τής πρώτης μέρας νάπαινε τά πορεδάκι του στο Μίτροσο, στα Γιάννενα, στην Πρέβεζα — τόν πήραμε φαλάγγι φτάνοντάς τον ως πέρ' από τήν Κλει- σούρα, στο Τεπελέκι και σέ μιά γραμμή πού άρχιζε από τό Πόγραδεσι και τέλειωνε πάνω και πέρ' από τή Χειμάρα.

Αυτά κι άλλα πολλά θυμίζομαστε σήμερα, θέλοντας και μή, εσοι τά ζήσαμε έντονα.

Παντελής Κυπαρίσσης

ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΠΟΘΟΣ

Άγιε Βασίλη μέ τά δώρα, σέ καρτερούμε μέ χαμάρι
και στή δική μας νάθεσι χώρα, νά φέρης τού Χριστού τή
χάρη.
Φοβος και τόπια και παιχνίδια, δακτυλιδάκια, κοψίλες
κι άλλα
δέν θέλω, ξωτικά στολίδια, κι ούτε αυτοκίνητο, ούτε μπάλα...

Άγιε Βασίλη, σέ προσέμνω, γοργά νά 'ρθής στην καμινάδα
κι ένα άγιο δώρο εύλογημένο, νά φέρεσι φέτος στην Έλλάδα.

Όλα, δεικνύσου, τά παιχνίδια, γι' αυτό τό δώρο συζητούμε
θά σέ γεμίζουμε φιλόκια, όταν τό φέρεις, όσο ζούμε.

Άχ! Κάνε μας αυτή τή χάρη, πού απ' τήν καρδιά μου
σοι ζητούμε.

Οά ζήγουν όλας τά δώρα και πού πολύ θά σ' άγαπούμε!

Άκου καλέ μας Άγ-Βασίλη, μέ μιά φωνή και μ' ένα στόμα,
τί σοι ζητούν όλα τά γαίλια, τά παιδικά, μέ πόθου χροθια:
Νά φέρεσι τήν άγάπη σ' έλους, πού τή χάρη μέσα της κλείνει
κι άντίς γιά σούβρα, και γιά έδρα, νά μιλ' χαρίσεις τ'όν
ΕΙΡΗΝΗ!

ΜΟΥΣΕΙΟ ΒΡΕΛΛΗ - ΚΕΡΙΝΑ ΟΜΟΙΩΝΑΤΑ

Είχα άκούσει πολλές φορές πώς ύπάρχει κάπου μουσειο
μέ κέρινα όμοιώματα. Όταν έπισκέφτηκα τήν πατρίδα μας,
τά όρεια Γιάννενα, μέ τά τόσο όναια και δυ' λίγα άξιο-
θέατα, είχα τήν εύκαιρία νά έπισκεφτώ τό μοναδικό Μου-
σειο κέρινων όμοιωμάτων στην Έλλάδα. Βρίσκεται στο χω-
ριό Μουζακαίοι, 14 χιλιόμετρα έξω από τήν πόλη. Διευτουρ-
γός του, ο Παύλος Βρέλλης δάκτωλος και τά άδέρφια του.

Άσχολείται μέ τήν κεραμική και κέρινα προπλάσματα, σέ
φυσικό μέγεθος. Διευούργησε μέ πολύ μαράκι τό μουσειο
αυτό, πού άρχισε νά λειτουργεί τό 1975. Τά θέματά του,
είναι παρμένα από τήν προεπανασταση 1811-1822.

Άξιο προσοχής είναι άνόκη, έτι έκει, από τά θαυράσια
όμοιώματα σέ φυσικό μέγεθος, ο ζωτομός και ή διακόσμηση
έγιναν από τά χέρια τού καλλιτέχνη.

Άνάμωσά τους οι άναπαραστίσεις: Κρυφό σχολειό, Λέ-
ο πλοε τού Έθνους, Τό μαρούρι τού Διον. Φιλοσόφου (Σκυ-
λοσόφου 1611), Ό όρκος τών Φιλικών, Ή τραγή τού Άλφ
Παλά κλπ. Φιλοδοξία τού δημιουργού, είναι στο μέλλον νά
προεθεθούν και άλλες άναπαραστίσεις και έργα του. Ή εί-
σοφος είναι ελεύθερη και τό μουσειο συντηρείται από τήν
πύληση μικροεπικειμένον λαϊκής τέχνης. Και όλα αυτά
τά δημιουργήματα χωρίς καμιά κρατική έπιχορήγηση. Κα-
τάλας έπισκέπτης τής Πατρίδας μας δέν πρέπει νά παραλεί-
φει νά δει τό τόσο ενδιαφέρον αυτό Μουσειο. Στόν άνθρωπο
πού τό δημιουργήσε άξίζουσι πολλά συγχαρητήρια.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ - ΧΡΟΝΙΑΡΕΣ ΜΕΡΕΣ

Ό χειμώνας άγριεύει, σφυρίζει λές και θέλει νά ύποτάξει
τ'όν Ούσο. Τό χιόνι, ή μεγάλη χαρά τού χειμώνα, σκεπάζει
τά πάντα κι έτσι δίνει μιά άλλη όψη.

Χριστούγεννα! Στο μικρό χωριό μας μέ τήν δημοφη πλα-
τεία, τούς καθαρούς δρόμους μέ τά καλντερίμια, τά χρόνια
πού έχουν παράσει, έχουν άφήσει πάνω του τά σημάδια τής
πρ. ές και τής εγκυτάλειψης, όσο κι αν οι λιγοστοί πού έ-
μειναν προσεθούν νά τό διατηρήσουν. Κάθε γενιά του μπο-
ρεί νά μιλ' θυμίζει και μιά ιστορία. Οι ρίζες έλων μας, βρί-
σκονται στο χωριό. Αυτές τίς άγιες μέρες, οι ξενηταμένοι,
δου μπορείσαν γύριζαν στην πατρίδα, νά θραβούν στο ε-
πιγενναϊκό, γιορταστικό τραπέζι, στο πατρικό τους σπίτι ά-
νάμεσα σ' άγαπημένα πρόσωπα πού τόσο είχαν νοσταλγή-
σει. Ή έπιλευσία μας πλημμύριζε από κόσμο. Τά πρόσωπα
λάμπαν χαρούμενα και μιά γαλήνη άπλωνόταν σ'ις καρδιές
έλων.

Όξυώτη, θυμήσου πώς τούτες τīs άγιες μέρες υπάρχουν δίπλα σου άνθρωποι πού έχουν τήν ανάγκη από λίγη άγάπη και στοργή. Τό ταμείο άλληλοδοσίβειας τού συλλόγου μας περιμένει τήν υποστήριξή σου.

Χριστούγεννα! Τό φάλλον τά σύμπαντα, τό λένα τά χείλη όλου τού κόσμου. Γελούν οι έλπίδες, παθαίνουν οι λύπες. "Όλα αύτή τή χειμωνιάτικη νύχτα αλλάζουν. «Και επί γης ειρήνη». Τά πρώτα λόγια πού είπε ο Χριστός, τά πύρινα τά στόματα, τά πήραν οι καμπάνες και τάνκαν τραγουδι: χαρούμενο, υπέροχο, πού ποτέ δέν επαφη νά λέγεται. Κάθε Χριστούγεννα θά άκούμε τό μεγάλο αυτό λυτρωτικό μήνυμα. Μακάρι νάρθει κάποτε ή ώρα πού τούτο τό μήνυμα, θά γίνει και μιá δημοφνη πραγματικότητα.

"Επειτα έρχεται ή Πρωτοχρονιά. Οι χαρούμενες φωνές των παιδιών, στους δρόμους και στά σπίτια, μας θεοαίωνα πώς ένας ακόμη χρόνος πέρασε πώς έσθησε κι αυτός όπως τόσο άλλοι.

«Άρχιμηνά κι άρχή χρονιά...
κι άρχή καλός μας χρόνος...»

Καθώς ξεφύχας ο παλιός οι άνθρωποι, γιορτάζανε τόν έρχομό τού καινούριου χρόνου. Οι εύχες πλημμυρίζαν τήν άτμόσφαιρα. Μιά γιορτή πού έρχεται κάθε φορά με πολλές υποσχέσεις. Υποσχέσεις πού περιμένουμε όλοι μας κάποτε νά γίνουν πραγματικότητα, για νά πάψουν τά παιδιά νά χάνουν τούς γονείς, νά μένουν όρφανά, νά σταματήσουν νά σκομπίζουν τά θουρωμένα μάτια, νά θρούν τή χαρά πού τόσο ποθεύν. Πάντα δυστυχώς τό μεγαλύτερο ποσοστό άνήκει στόν πόνο, στη δυστυχία και τή φτώχεια, ενώ τό μικρότερο στη χαρά κι αυτό, γιατί στόν κόσμο μας κιά τό συμπαρόν.

Φέτος άς ποθμε όλοι μας «Ευτυχισμένος ο καινούργιος χρόνος» με τήν έλπίδα πώς θά λιγοστάψει ο πόνος και θάρθει ή χαρά. Πώς θά πάψουν νά υπάρχουν άνθρωποι πού αυτές τις άγιες μέρες δέν γνωρίζουν τήν άγάπη και τή ζεστασιά της οικογενειακής γαλήνης.

Ο καινούργιος χρόνος νάναι χρόνος γεμάτος υγεία, χαρά, ευτυχία και γεμάτος προκοπή για μας και τό χωριό μας. Και μιá ακόμη εύχή για τό χωριό μας:

Χριστουγεννιάτικο χωριό στην "Ήπειρο,
γιομίζεις κι άνασταίνεις" ή ζωή σου.
Κάθε Χρονιά Χριστούγεννα όπούρχεται
όλο κι πού πολλοί νάναι μαζί σου.

"ΠΑΜΕ ΝΑ ΣΚΟΤΩΣΟΥΜΕ ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ,"

Οι κυνηγοί και οι φαράδες έχουν πράγματι μιá ευχάρια στη έρασιτεχνική άπασχόληση κι όταν αύτή ή άπασχόληση συνοδεύεται και «με καλή σοδειά», τότε γίνονται άφθαστοι σέ καλαμπούρια και άνέκδοτα και πάντα, οι φαράδες και οι κυνηγοί, κάτι έχουν νά ποθν.

Έγώ πιστεύω ότι αυτό είναι φυσικό χάρισμα πού ίσως άναπτύσσεται περισσότερο σ' αυτούς κι από τό είδος της άπασχόλησής τους.

Φυσικά οι «κακές γλώσσες» λένε πολλά γι' αυτούς: φεύγουν δήθεν ν άδυσον ως τή ράχη, μήπως τούς «στραδώσει» κανένας λαγός και χάνονται όλη μέρα, παλιότερα έφρευαν άπ' τό σπίτι μαζί με τή γυναίκα για τό χωράφι, αλλά ο κυνηγός πήγαινε πάλι από τή ράχη, χάνονταν όλη μέρα θεονήσικος και δέν πήγαινε καθόλου στό χωράφι, γύριζε τό βράδυ άργότερα άπ' όλους σπίτι με άδειον τόν ντουδά, θρεγμένος μούσκεμα και σκιαμένο τό παντελόνι και πολλά άλλα.

Προσωπικά δέν έχω ζήσει με κυνηγούς και φαράδες και δέν έχω τί νά πω. Μόνον για τό σκιαμένο παντελόνι και τόν άδειο τρουδά πιστεύω, γιατί τήν έπαθα κι ενώ και νά πω:

Πάνο τό 1934 πού ήμουν στό χωριό. Κάθε βράδυ μετά τή δουλειά, όλοι οι άντρες μαζεύονταν έξω από τό μαγαζί τού Λία Τωμα. Ένα βράδυ όπως ήμασταν εκεί κάμποσοι, τούτο κι έρχεται ο αυχωρεμένος ο Λα Κυπαρίσσης από τή Φλώρινα.

Μίλος κάθησε, άρχισε νά λέει ότι είδε σωρό γουρουνιών νά μπαίνουν προς τά κηπάργια τά φυτοκίτικα.

Υπολόγισε — σάν κυνηγός — ότι αυτό τό βράδυ ξάμειναν έτσι και δέν έμεινε τίποτε άλλο παρά τήν άλλη μέρα πρωί-πρωί νά πήγαιναν νά τά σκοτώσαν.

Άπ' ότι θυμάμαι, φώναζαν και τούς άλλους κυνηγούς τόν Τόλη Τόμα, τό Βασιλάκη Ζούκα και άλλους πού δέν τούς θυμάμαι. Ο Βασιλάκης Ζούκας είχε νοικιασμένο και τό μύλο τό θακούρικο τό θουρπιανίτικο και τήν άλλη μέρα "έσταλνε τή γυναίκα του λέγοντας χαρακτηριστικά: «'Αν δέν πάω έγώ για κυνήγι, πότε θά γίνει ή 'Αφροδίτη (ή γυναίκα του) μυλωνάρι». Φώναζαν κι έμας νά πάμε για χουγιαχτάδες. Άπ' όσα άκούσαμε νά λένε, τά γουρούνια σγαδόν τήχαν σκοτωμένα. Γιατί λοιπόν νά μίν πηγαίναμε κι έμεις νά χουγιαξόουμε, νά φάμε κι άγριογούρουνο άφοθ — όπως άλλων — τό παξιμάδι ήταν θρεγμένο:

Τήν άλλη μέρα πρωί-πρωί ξεκινήσαμε, παίρνοντας και όλα τά σύναργα. Έμεις οι χουγιαχτάδες πήραμε από ένα γκαζοντενεκέ και ξεκινήσαμε. Στο δρόμο οι κυνηγοί έκαναν καταμερισμό σέ ποθ καρτέρι: θά πήγαινε ο καθένας τους, άρίστηκα κι σημείο συνάντησης και μάλιστα όσο νάρθουμε έμεις οι χουγιαχτάδες, αυτοί θάναθαν και τις φωτιές για νά φήσουμε και νά φάμε κάτι. Έμεις οι πρωτόθγαλτοι ήμασταν όλο χαρά.

Φθάσαμε στόν προορισμό μας. Πρώτοι άρχισαν νά χουγιαξούν αυτοί πού ήταν χαμηλότερα, κοντά στό ποτάμι χτυπώντας δυνατά και τούς γκαζοντενεκέδες. Δέν πέρασε πολλή ώρα κι άκούστηκε ή πρώτη ντουφεκιά.

Σέ συνέχεια άκούστηκαν κι άλλες. Έγώ ήμουν όλο χαρά και λογάριαζα άνάλογα με τις ντουφεκιές πού είχαν πέσει ότι τά σκοτωμένα γουρούνια θάκαι πολλά και πώς θά τά κουβαλήσουμε στην πλάτη ως τό χωριό, αλλά είχαν πει τό πρωί ότι αν σκοτώσαν πολλά γουρούνια, κάποιον θάστελναν στό χωριό νά φέρει κανένα μουλάρι νά τό φορτώσουν.

Έμεις οι χουγιαχτάδες από τή χαρά μας άρχισαμε ν' άνεβαίνουμε γρήγορα τόν άνήφορο για νά προλάβουμε νά φάμε γλυκάδια ψητά κι άδιαφορούσαμε για τά παντελόνια πού σκίζονταν άπ' τά σκραπιά. Τελικά πήγαμε στό σημείο συνάντησης κι αντί για φωτιές και ψητά, τούς θρήκαμε όλους νρεμασιμένους κι ο ένας έλαγε στόν άλλο ότι θιάστηκε ή ότι δέν σημάδεψε καλά και πολλά άλλα.

"Αν και ήμασταν άκεφοι, ή πείνα μας θέριζε όλους και στό πύ και πύ άδειάσαμε τά τρουδάκια.

Κάνουμε κι άλλο ένα καρτέρι: στά φυτιάδια, αλλά, χωρίς αποτέλεσμα. Πολύ άργά τό βράδυ γυρίσαμε στό χωριό με άδεια σκκοούλια, θεονήσιτικοι και με σκιαμένα τά παντελόνια.

Φυσικά δέν είμαι ο πρώτος πού τήν έπαθα, αλλά έτυχε νά δοκιμάσω μόνο τήν πίκρα τού κυνηγιού. Υπάρχουν και οι γλύκες του και ιδιαίτερα όταν ο ίδιος κυνηγός σκοτώνει δυό γουρούνια τήν ίδια στιγμή όπως έγινε πρόπερσι με τόν Γιώργο Πρίτση, ανεξάρτητα αν άλλοι «μικρότεροι» κυνηγοί λέν ότι δέν τά σκοτώσε ο Πρίτσης αλλά τά γουρούνια πήγαν

Επιλοπόντα να σκοτωθούν και θρήκαν μπροστά τους τόν Πρί-
του και τόν παρακάλεσαν να τά σκοτώσει. (Ήταν κι αυτά
από τά ανέκδοτα τών κυνηγών).

Τελειώνοντας, εύχομαι ελόφυχα, στους κυνηγούς και ει-
δικότερα στους πρωτόθαλτους, να τους τρέχει τό κυνήγι,
«ΠΕΝΤΕ ΠΕΝΤΕ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΚΙ ΕΚΑΤΟ ΤΗΝ Ε-
ΒΔΟΜΑΔΑ». Ίδιαίτερα μέ τή νέα κυνηγητική περίοδο.

Πορφύρης Θανάσης.

ΝΟΣΤΟΣ ΑΣΙΓΑΣΤΟΣ ΜΕ ΔΕΡΝΕΙ

του χωριανού μας ... Πανταλή Κυπαρίσση

Ήπαντα, μά ιδιαίτερα τώρα τίς γιορτές, νόστος ασίγαστος
μέ δέρνει. Εύλογημένοι λόγγοι του χωριού μου... άξυός ά-
μόλυντος. Άσπιλα παιδά. Μπουρίκιες μου θεόρατες. Πού
μέ τό θαδί σας — πυρό μου — φωτίσατε τά πρώτα θήμα-
τά μου. Φέξατε στην ψυχή μου τήν ίδια σ' όλη μου τή ζωή.
Άγιοι τού δέντρο και πλατάνια. Πανύψηλα ός τά ούράνια.
Άειπάραντοι δρυμοί και ρομαλέα φύση. Πού μέσα σας κουρ-
νάζουν όλα. Και λύκοι και λαγοί. Και κάπροι και ζαρκά-
κια. Κι ελάφια και άρκούδες. Και σταυρατοί τού πέρδικες.
Ναΐνια γοργοτρίερα. Όλα, μά όλα χωρό μου, τριγύρω
σου φωλιάζουν.

Νόστος ασίγαστος μέ δέρνει. Και σάν σ' έλεγε τίποτα, τρι-
γύρω τίς θουνοκορφές σου ός τήν κορινθίδα σου. Τό κορι-
θαίο 2520. Κορφές που σέ τριγυρίζουν σάν δράκοι - φύλα-
κες. Και μένουσ άσάλευτες αιώνια. Στο γρό. Στο γαλανό ού-
ρανό. Στην άμίχλη. Στο σύννεφα. Στίς άστρα-ρομπινιά. Στίς
καταιγίδες και τίς χιονοθύελλες. Κι ακόμα χαμηλά, στά πό-
δια σου, γροικώ ν' άχολογούν οι ποταμοί σου τό μοναδικό
παιχνίδι των παιδικών μου χιόνων. Σί χαϊδεύουν ο Γο-
τυπόταρος κι ο Σαραντάπορος τού σμίγουν στα πόδια σου.
Κι από τό βάθος μακριά φτάνει κάποια σάν άνταπόκριση ο
σύντομος τών δρυχηθμών τού Άόου και τού Βαϊθεράτη.

Νόστος ασίγαστος μέ δέρνει. Και ξετυλίγω τήν κυνηματο-
γραφική τακία τών θαυμασμένων άναμνήσεών μου περιδια-
βάζοντας τά χωριά μας όλα. Και, μέ κλωσσα στωργική τήν
Κόνιτσα, τό έλλάπι ν' άραδιάζονται ένα γύρω σάν τά κλωσα-
σπούλα. Άλλα θροφαντά και φυχωμένα. Κι άλλα άνάερα,
έβουνα και άχαμνά, και πακαποιημένα. Πόλεμοι, λεηλα-
σίες, φτώχεια κι εγκυτάλειψη δουλέφαν καλά γι' αυτό τό
σημαδέ όλης τής επαρχίας που ξεδιπλώνεται στις παρυφές
και τίς χαράδρες τού γιγαντώσιμου Σμόλικα, τού Γράμμου
και τής Πίνδου. Κι είναι ή κεφαλή τών προφυλακών. Ή
άκραία γωνία τής σπονδυλικής στήλης τής Ελλάδας. Κοι-
τίβα τού Έλληνισμού, εξαγνισμένου «διά πυρός και σιδή-
ρου». Κι είναι μαζί μέ τ' άλλα, εύλογημένη ή παπαδοσιακή
πενία που εξαγνισο τίς φυχές όσων γεννήθηκαν εκεί πάνω.
Και διατηρήθηκαν άγνοί όσοι έζησαν μόνημα στον εξαθλω-
μένο τόπο τους, λησμονημένοι. Άμόλυντοι. Άλώθητοι από
τήν άρά τής τεχνικής και τής χημείας. Άθικτοι από τά δη-
λητήρια τών κοσμοπόλεων κι από τήν άκούσια ρύπανση τής
φυχής.

Νόστος μέ δέρνει άκούμητος γιά σένανε, χωριό μου. Κι
άναπολώ τό παιδικό μου σκίρτημα τό πρώτο. Έκείνο που
νοιόθα ταΐζοντας πουλιά που πιάνανε στις σκανταλιές. Ή
σάν τύχαινε να ακακολουθώ, μέ κομημένη τήν άνάσα, ελάφια
που σκόθαν σε δροσοπηγή να ξεδιψάσουν.

Δέξου με σάν άσωτο παιδί σου, Ίθάκη μου έσύ που
δέν απόδρασες ποτέ απ' τήν καρδιά μου. Δέξου με ύστερ'
από τήν δδύσεια περιπλάνησή μου στη μανιασμένη θάλασα
ενός άγριου Ποσειδώνα. Δέξου με έκέτη σου και χάρισέ

μου τή λύτρωση. Τή λύτρωση τού ταπεινού. Που άπονειοσε
ανάλαφρος. Χωρίς τίποτε να χει ν' αποδειχτεί ή να κρηγύσει.
Νά χάσει ή να κερδίσει.

«Η ΣΠΟΡΑ ΕΚΕΙΝΑ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ»

Μιά σεβάσιμα γερόντισσα του χωριού μας θυμάται...

Μόλις έπιανε ή πρώτη ψιλή φθινοπωρινή βροχή έξετά-
ζαμε πρώτα αν είχε τραγγάρι παλιό. Τότε πρωτο-πρωί κάνα-
με τό σταυρό μας, τρώγαμε ένα κουτάλι μέλι, βάζαμε ένα
πλόχερο σιτάρι στην ποδιά μας, παίρναμε κι ένα τσαπί και
ξεκινούσαμε. Προσέχαμε δόδια να μην πιάσουμε, έκαινε
τό πριονό, καθόλου φωτιά, γιά να μην πιάσει τό σιτάρι μας
δουλό. Πηγαίναμε λοιπόν στο πιο κοντινό χωράφι της, ή
καθαρμά μας, γιά να «θγάσουμε σπόρο», όπως λέγεται. Έτσι
σ' ένα μικρό κομμάτι, που σκάδαμε μέ τό τσαπί άνακατεύα-
με τό σπόρο.

Άπό άρκετές μέρες πριν ή τότε φρονιζαμε και προ-
μα τό ύνι πηγαίνοντάς το στο γόφρο, που ήσαν κι έργαζό-
ταν στο γυφτοκάλυθο τού χωριού μας, που ήταν πάνω απ'
τόν Άγιο Δημήτριο. Βέβαια μαζί μέ τό ύνι τού πηγαίναμε
και μία καλοφτιαγμένη πίττα και καλοπερνοδασ.

Μετά, αφού έπεφταν καλά τά πρωτοβρόχια, πάλιμα να-
νιανά πιά τή σπορά. Ήταν μία έργασια κουραστική κι ελ-
γρήσιμη, που κρατούσε άρκετές μέρες.

Άποθαδίσ βάζαμε τό σπόρο σε ξύλινη σκάση, τόν άνα-
κατεύαμε μέ γαλαζόπατρα ή τόν άνακατεύαμε μέ σιτάρι
και πρωτο-πρωί ξεκινούσαμε. Και πάλι όταν άνακατεύαμε τό
σπόρο και τό πρωί δέν πιάναμε φωτιά, γιατί τό έστάζαμε.

Τό ξεκίνημα γιά τή σπορά σε μακρινά χωριά (Πόρτο-
Λειβάδια — Βουνο) γινόταν έραδινά. Μέ τό άύριο φέ-
δμο και τό σπόρο στην πλάτη, αν δέν μπορούσε να πορευ-
θεί σε κάποιο ζώο, άρχιζε ο φοβερός άγώνας γιά τήν έπι-
είσηση. Πολλές ήσαν και οι μικρομάνες, που είχαν πορευ-
μένες τίς σαρκινιές μέ τόν πολύτιμο καρπό τους, τά χω-
ριά τους. Ξεκινούσαμε γιά μία δύσκολη και κουραστική μέ-
ρα. Κι όμως όλες προχωρούσαμε μέ τά άστυα μας τού τό
γέλια μας, σε μία άημόσυλαρα δημοψη και γαϊάτη αϊωνί-
δοξία. Κι ο τροβάς, πιστός σύντροφός μας, μέ λίγη μαριμώ-
τα ή αν τύχαινε καμιά πίττα — πίττα να λέγονταν — και
κανένα πράσο ή κρεμμύδι, μας ακολουθούσε μέ τό ίδιο έλ-
λά πολύτιμο φαγητό γιά τήν κοπιαστική μέρα που άρχιζε
τόσο σκληρά.

Κι όταν φτάναμε ξεφορτώνουμε και ξεφορτωνόμαστε τό
σύνεργα, τό σπόρο και τά μυρά μας και ζεύαμε τά δόδια.
Μόλις άκουπούσαμε τό ύνι κι έμπαινε στο χόμα μέ τό δε-
ξι μας χέρι κάναμε πάνω στο ύνι τό σημείο τού σταυρού, τό
σταυρώνουμε, και παίρνοντας λίγο από τό χόμα αυτό ραντί-
ζαμε τά δόδια. Μετά χαρρίζαμε αλλακιές και γροϊζαμε τό
χωράφι σε μεγάλες σποριές.

Και ή σπορά άρχιζε. Μιά Ιπροστά μέ τό σπόρο στην πο-
διά, κρατώντας τήν μέ τό άρισταί χέρι, έπερνε στα περ-
χτά μέ έμπειρική τέχνη τόν εύλογημένο σπόρο. Κι από τί-
σω ή πού νέα και ή πού άξια οδηγούσε τό ζευγάρι.

Κι όταν τά δόδια ήσαν μαθημένα τραβούσαν σωστά κι ή
σπορά ήταν χαρούμενη κι ευχάριστη δουλειά. Όταν όμως
τύχαινε κάποιο δόδι να είναι μικρό κι άμαθο δαμάλι, που
τό πρωτοβάζαμε στο ζυγό, δύσκολα τραβούσε και ή κούραση
κι ή άγωνία μας ήταν μεγάλη. Μέ λίγη όμως ύπμονή και
έπιμονή και σιγά - σιγά κοντά στο μαθημένο γινόταν κι ή
καίνο γνωστικό και μεγάλο στη σημερινή του.

Ἀγαπητέ φίλε, μέλος τοῦ συλλόγου μας. Βοήθησε καί σὺ στὴν προσπάθεια μας αὐτή, στὴ διατήρηση τῆς Φωνῆς τῆς Ὁξυῆς. Γίνε συνδρομητὴς τῆς. Ἡ συνδρομὴ εἶναι μόνο 200 δρχ.

Κι ἡ ὥρα ἔτσι περνοῦσε. Κι ὅταν μεσημέριαζε, σταματοῦσαμε. Ρίχναμε τροφὴ στὰ βόδια, οἱ μικρομάγνες δόζτιναν τὰ μικρά τους. Ἀνάβαινε φωτιά, γιατί τὸ φθινόπωρο ἔκανε κρύο διαπεραστικό, καὶ καθόμαστε κι ἐμεῖς γύρω, ψέναμε κανένα κρεμμύδι, ζεσταίναμε τὴ μπιμπότα καὶ τρώγαμε τὸ φτωχικό μας.

Μετά ἀπὸ λίγο ἀρχίζαμε πάλι τὸν ἀπογευματινὸ ἀγώνα. Κι ὅταν ὁ ἥλιος ἔγερνε κι ἔφτανε στὸ σημάδι πού βάζαμε, ἀνάλογα μὲ τὴν τοποθεσία πού θριακόμαστε, ξεκινούσαμε γιὰ τὸ χωριό.

Στὸ δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς κόβαμε καὶ κανένα ξύλο, πού τὸ φορτώνουμε ἢ τὸ φορτωνόμασταν. Φτάναμε ἔτσι στὰ σπίτια μας κατακουρασμένες, ἀλλὰ ἱκανοποιημένες κι αἰσιόδοξες. Ἐκεῖ μαζεῦαμε τὰ ζῶα, παίρναμε τροφὴ ἀπὸ τὴν καλύβα, παιχναίζαμε τὰ βόδια καὶ συμμαζεῦαμε καὶ φροντίζαμε τὰ παιδιὰ μας. Φτιάχναμε ἕνα πρᾶσο μὲ λίγο ἀλεύρι (τσιθρί) ἢ λίγη γκίτζα καὶ ξαπλώναμε κατὰκοπες. Βέβαια πολλές φορές μᾶς περμενε νυχτερινὸ ζῶμα καὶ ἢ μπάλωμα καὶ πλύσιμο ἀκόμη.

«Κι ὅμως ἔλες μας αἰσθανόμασταν μιά αἰσιοδοξία γιὰ τὴ ζωὴ» ἦταν τὸ μήνυμα πού διαφαινόταν ἀπὸ τὰ λεγόμενα τῆς σεβαστῆς γερόντισσας.

Τόσο σκληρὰ πάλευαν, ἀλήθεια, τότε γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὸν ἐπισκόπο, ἀλλὰ ἔδλεπαν μὲ θάρρος καὶ πίστη τὴ ζωὴ, τὸ μέλλον.

Σήμερα ἀλήθεια πόσο διαφορετικὰ ζοῦμε καὶ αἰσθανόμαστε! Ἐχοῦμε ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ τὴ μάνα γῆ, ἔχοῦμε ξεκοπεί ἀπὸ τίς ἁμορφες, φυσικὲς γεωργικὲς ἀσχολίες. Μπύκαμε στὴ δίνη τῆς πολυκοσμίας καὶ τῆς ἀφθονίας τῶν ἀγαθῶν. Μᾶς κυρεφταν τὰ προϊόντα τῆς τεχνικῆς καὶ τῆς χημείας καὶ ἡ μανία τῆς πολυτέλειας.

Θά περήμενε κανεῖς ὅτι μ' ὅλα αὐτὰ θά εἶναι οἱ ἄνθρωποι πιὸ εὐτυχισμένοι ἀπὸ τοὺς ἀλλοτινοὺς ἐκείνους καιροὺς, ἀφοῦ ἔχουν τόσα πολλὰ καὶ δέν τοὺς λείπει τίποτε. Ὅμως ἀντίθετα ὁ ἄνθρωπος βλέπουμε ὀδηγήθηκε μακριὰ ἀπὸ τὴ μάνα φύση, σὲ ζωὴ μὲ πολλὰ ἀγαθὰ, ἀλλὰ γεμάτη ἀπαισιοδοξία καὶ ἀγχος.

Γι' αὐτὸ ὅλοι μας, καὶ περισσότερο οἱ πιὸ νέοι, ἔχουν ἀνάγκη καὶ πρέπει νὰ ὀδηγοῦνται μὲ κάθε εὐκαιρία κοντὰ στὴ φύση, στὴν πατρίδα γῆ, στὸ εὐλογημένο χῶμα τοῦ λατρευτοῦ χωριοῦ μας, γιὰ νὰ τὸ πατήσουν καὶ νὰ πάρουν λίγη ἀπὸ τὴν αἰσιοδοξία, πού ἔτρεφε τόσο χορταστικά, τίς γενιές τῶν παππούδων, τῶν γιαιάδων καὶ τῶν γονιῶν μας.

Γιατί, ἀλήθεια, ὅταν κανεῖς εἶναι δεμένος μὲ τίς ρίζες του, ὅπως τὰ δέντρα, μπορεῖ ν' ἀντλεῖ ἀπὸ και συνεχῆ καινούργια δύναμη γιὰ τὴ ζωὴ.

(Ἦταν μιά συνέντευξη πού ἔδωσε ἡ σεβαστὴ γερόντισσα τοῦ χωριοῦ μας Πολυξένη Λάζου στὸν Κώστα Ἀθανασόπουλο).

Τὸ Ἐκκλησιάκι τῆς ὑπὸ κατασκευὴ
Ἀγ. Τριάδας Ὁξυῆς

Ὁ πατριώτης μας ἰ αντελῆς Τσοῦμπανος προσέφερε τῆς ξυλείας γιὰ τὴν ἐσωτερικὴ κάλυψη τῆς ὀροφῆς (ταβάνωμα) τῆς Ἀγ. Τριάδος. Τὸν εὐχαριστοῦμε θερμὰ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΝ ΟΨΕΙ ΕΟΡΤΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΚΡΙΑΣ

Τό Διοικ. Συμβούλιο του Συλλόγου, σε συνεδρίασή του στις 8-11-80 αποφάσισε όπως διοργανώσει στο πρώτο δεκαήμερο του Γενάρη μιά φιλική πατριωτική συνάντηση για την κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας του συλλόγου. Η κοπή της πίτας θα γίνει στις 11-1-1981 ημέρα Κυριακή και ώρα 10 π.μ. στο ξενοδοχείο ΜΠΑΓΚΕΙΟΝ στην πλατεία Όμοιοιās. Η εκδήλωσή μας αυτή γίνεται με σκοπό να γέρομε τὰ νειάτα της Όξυās, τὰ παιδιά μας, όσο πιο κοντά γίνεται στο σύλλογο, μεταξύ των, αλλά και κοντά στον τόπο που γεννηθήκαμε και μεγαλώσαμε πολλοί από μας. Έκεί που λίγο-πολύ, κρατάει όλων ή ρίζα μας.

Στή συνάντηση λοιπόν αυτή θα γίνει προβολή ταινίας μικρού μήκους από τον κ. Έλευθ. Γραικό, ή όποια είναι γνωριμμένη στην Όξυά και αναφέρεται κυρίως στο Πανηγύρι του Άη-Λιά και σε μέρη του χωριού μας. Επίσης θα προβληθούν και όρισμένα ελάτις με θέματα από τό χωριό και από τό συναισθημό Θεοτόκου Όξυās από τον κ. Γιώργο Κυπαρίση.

Ζητάμε λοιπόν από όλους, αλλά κυρίως από τὰ νειάτα του χωριού μας, νά δείσουν δυναμικά τό παρόν στην εκδήλωση αυτή του συλλόγου μας. Πιστεύουμε πως υπάρχουν πολλοί ανάμεσά τους που πολλά μπορούν νά προσφέρουν κοντά στο σύλλογο. Στή συνέχεια της εκδήλωσης ό χρόνος θα είναι διαθέσιμος για συζήτηση και καλύτερη γνωριμία μεταξύ όλων μας. Η είσοδος είναι ελεύθερη.

Πέρα από την εκδήλωση αυτή, τό Διοικ. Συμβούλιο αποφάσισε την πραγματοποίηση της ετήσιας χοροεσπερίδας του συλλόγου μας. Ό χορός θα γίνει στο ξενοδοχείο PRESIDENT (Αεωφόρος Κηφισίας 43, στάσις Ζέρβα, Άμπελόκηποι). Προκηρύξαμε τό χορό μας έτσι γιατί διαθέτει μία μοναδική αίθουσα θά λέγαμε, για τέτοιες εκδηλώσεις με χωρητικότητα 400 ατόμων.

Θά είναι ένα καθαρό Ήπειρώτικο γλέντι με κλαρίνα από την πατρίδα μας.

Ό χορός θα γίνει στις 14 Φεβρουαρίου 1981 ημέρα Σάββατο και ώρα 8π.μ. ώστε νά προλάβουμε νά γλεντήσουμε όσο τό δυνατό καλύτερα.

Καλούμε λοιπόν όλους τους χωριανούς και πατριώτες μας νά συμμετάσχουν στην ώραία μας αυτή προσπάθεια. Μιά προσπάθεια που σκοπό έχει πάντα, τό όφελος του χωριού μας. Δείτε λοιπόν όλη σας την αγάπη για αυτό. Πάρτε τους φίλους σας και έλάτε νά γλεντήσουμε Σελτασίτικα όλοι μαζί.

Τό Διοικ. Συμβούλιο είναι στη διάθεση όλων σας για κάθε εξυπηρέτηση. Είμαστε δέσμιοι πως θά σας χαρίσουμε μιά όμορφη και αξέχαστη βραδιά!

Στή βραδιά μας αυτή, απαραίτητη, για την οικονομική ένταξη του συλλόγου μας, είναι και ή λαχειοφόρος αγορά που γίνεται κάθε χρόνο. Έπειδή τό Δ.Σ. καταβάλλει μεγάλη προσπάθεια για την βελτίωση της και τή συγκέντρωση των δειρών (προσφορών), θά θέλαμε νά παρακάλεσουμε όλους όσους έχουν τον τρόπο, νά προσφέρουν ένα δώρο. Έλα χαλκό, νά μας ειδοποιήσουν έστω τηλεφωνικά και έμεις θά φροντίσουμε για την παραλαβή του. Θέλουμε νά πιστεύουμε πως οι προσφορές θά ξεπεράσουν την προσδοκία μας. Έμεις, από μέρους μας, θά προσπαθήσουμε και πάλι όπως και πέρυσι, νά μήν σας στερήσουμε καθόλου τον πολύτιμο χρόνο, οργανώνοντας σωστά τό κάθε τί.

Για οποιαδήποτε προσφορά, τηλεφωνήστε μας στο 68'19.924 κ. Δημ. Ζούνη και 26.23.097 κ. Παν. Μπίζο.

Ός ευχαριστούμε εκ των προτέρων και σας περιμένουμε. Προσκλήσεις για τό χορό θά δίνονται από όλα τὰ μέλη του Δ.Σ. Μήν περιμένετε νά προηγηθείτε την τελευταία μέρα.

Ός ευχαριστούμε.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΥΠΟΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Τό αποχωρών Διοικ. Συμβούλιο του συλλόγου μας, αισθάνεται την υποχρέωση νά εκφράσει τις θερμές του ευχαριστίες προς την υποεπιτροπή και ιδιαίτερος τον πρόεδρο αυτής κ. Άπόστολο Βενέτη, που με τό άμειωτο ενδιαφέρον του, προσέφερε και προσφέρει πολλά στο χωριό μας. Πιστεύουμε πως και στο μέλλον δέν θά πάψει τό ενδιαφέρον αυτό νά υπάρχει.

Ένδιαφέρον που πηγάζει από την αγάπη για την ιδιαίτερη πατρίδα μας την Όξυά.

Τέλος ευχαριστούμε όλους τους χωριανούς μαζί. Και καθόνα χωριστά που προσέφεραν κατά όποιοδήποτε τρόπο τή βοήθειά τους ή τή συμπαράστασή τους για τό καλό και την προκοπή του χωριού μας.

Τους ευχαριστούμε όλους θερμά.

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Η ΒΛΑΧΑ ΚΙ Ο ΤΟΥΡΚΟΣ

Άφήνω για στίς όμορφες και για στίς μαυρομάτες κι εγώ πάνω στα Γιάννενα, στο μπένι τὰ σαράγια, βρίσκω τον μπένι ν-όμπροστά και τον καλησπερνάω.
—Καλή όσπερά σου μπένι μου. Καλώς την Βλάχα που 'ρθε.
—Έγώ είμαι ή Βλάχα ή γιόμορφη, ή δλάχα ή παινεμένη, πδχω τὰ χιλια πρόβατα, τὰ πεντακόσια γίδια.
—Λύκος νά φάει τὰ πρόβατα, λύκος νά φάει τὰ γίδια, ππὶ μιά μεγάλη άρρωσιά, νά φάει τον τζιουμπάνο, νά μείνει ή δλάχα μοναχή, γυναίκα νά την πάρω.
—Κάλλια νά ιδω τό γαίμα μου στην γη: νά κάνει όρνια, πέρι νά ιδω τὰ χείλη μου, Τουρκος νά τὰ φιλήσει.

Η ΕΤΗΣΙΑ ΓΕΝ ΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Τό Δ.Σ. του συλλόγου σε συνεδρίαση του στις 16-12-80 αποφάσισε όπως πραγματοποιήσει την ετήσια Γενική Συνέλευση στις 22 Φεβρουαρίου 1981 ημέρα Κυριακή και ώρα 9.30 π.μ. στα γραφεία της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας, Κλεισθένους 15, Τος όροφος, αίθουσα Νο 3. (Όπισθεν Δημαρχείου Άθηνών).

Θέματα ημερήσιας διάταξης θά είναι:

- 1) Οικονομικός απολογισμός του συλλόγου.
- 2) Η πορεία του κληροδοτήματος Γ. Κουκουμπάνη.
- 3) Συζήτηση πάνω σε θέματα του χωριού.
- 4) Η ίδρυση της όμοσπονδίας αδελφοτήτων επαρχιαίς Κρονίτης.
- 5) Άρχαιρεσίες του συλλόγου.

Λόγω της σοβαρότητας των θεμάτων και της διεξαγωγής άρχαιρεσιών του συλλόγου η παρουσία άπαραίτητο, επιβάλλεται θά λέγαμε ή παρουσία όλων μας.

Τό αποχωρών Δ.Σ. προσκαλεί σ' αυτή μας τή Γεν. Συνέλευση, τον πρόεδρο της υποεπιτροπής κ. Άπ. Βενέτη, καθώς και τον πρόεδρο της Κοινότητας, κ. Πολ. Κυπαρίση, όπως μς τιμήσουν με την παρουσία τους. Ίδιαίτερες προ-

ακλήσεις δέ θά σταλούν. Εύχαριστούμε όλους τούς χωριανούς που μās τίμησαν με τήν φήφο τους στις προηγούμενες αρχαιρεσίες, πιστεύουμε πως κάναμε ότι ήταν δυνατό για να φανούμε ανάξιοι της εμπιστοσύνης σας και αν σφάλαμε, τά λάθη είναι για τούς ανθρώπους.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς τό Διοικ. Συμβούλιο.

ΜΠΙΖΑΝΙ

Από τό Νοέμβρη μήνα πολιορκούσε τό θρυλικό Μπιζάνι ό Έλληνικός στρατός. Κι όταν λέμε «πολιορκούσε», δέν εννοούμε, ότι τό είχε αποκλείσει και περίμενε νά πέσει, μά πολιορκούσε λιονταρίσια μ' ένα έχθρό, καλά όχυρωμένο, καλά όπλισμένο και πολυάριθμο. Πολιορκούσε και μ' έναν άλλο έχθρό; Τό χειμώνα, που εκείνη τή χρονιά ήταν από τούς δαρότερους. Νά πολεμάς μέσα σε χιονοθύελλες, με θερμκρασία, μ'ήνες τώρα, πολλούς θαμνούς κάτω από τό μηδέν, δέν είναι παίξε - γέλασε.

Οι Τούρκοι από τήν άλλη μεριά πολιορκούσαν με λύσσα και ήταν άποφασισμένοι νά κρατήσουν τό Μπιζάνι με κάθε κόστος.

Αλλά τί ήταν ακριβώς εκείνο τό Μπιζάνι, που γίνθηκε θρύλος; Είναι ένα όρεινό συγκρότημα από τρία διαδοχικά βράχια, δώδεκα χιλιόμετρα έξω από τά Γιάννενα.

Φυσικά φρούρια που οι Τούρκοι όμως είχαν φροντίσει νά τό όχυρώσουν με όχυρωματικά έργα, πολλά χρόνια πριν: Πολυβολεία χωμένα 5-6 μέτρα βάθος σε βράχους, ύπόγειες γαλαρίες και διαδρόμους για τό πήγαινε - έλα των πυροβολητών, άδεντρα χωματόδουνα γύρω - τριγύρω, σφραγισμένα κλπ. Για τά χρόνια εκείνα τό Μπιζάνι ήταν όχυρωμένο με τήν τελευταία λέξη τής πολεμικής τέχνης.

Τά πανήγυρα περίπου κανόνια του έλέγχανε τούς δρόμους προς τά Γιάννενα κι έτσι, όπως ήτανε καλά προφυλαγμένα μέσα στο βράχο, δέν κινδύνευαν καθόλου από τίς δικές και πεδινές πυροβολαρχίες. Μόνο οι άστραπές φαίνονταν κάτω από τούς πυροβολούς. Και δέν ήταν μόνο αυτά. Σ' όλα τό Μπιζάνι και τούς γύρω λόφους, ήταν στημένα σε πολύ άποκλιπόμενες θέσεις 109 κανόνια.

Αυτό ήταν τό Μπιζάνι. Κι έπρεπε. Έπρεπε γιατί τά Εθνομάρτυρα, πεινασμένα, ξεπαγιασμένα, με ζώα νηστικά κι αυτά, νατάφεραν ν' άνεβάσουν κανόνια από άπάτητους γκρεμούς, σε θέσεις, που δέν πίστευε κανείς, πως θά μπορούσε ποτέ ν' άνεβεί κανόνι.

Έτσι τά χαράματα στις 21 Φεβρουαρίου του 1913 τό Μπιζάνι παραδόθηκε. Ένα συγκινητικό επεισόδιο κλείνει, σάν έπίλογος, αυτή τήν Τιτανομαχία των Βαλκανικών πολέμων. Ο Τούρκος μέραρχος, όταν είδε τόν Έλληνα διοικητή τής 9ης Μεραρχίας νά πλησιάζει, για νά παραλάβει και τυπικά τό όχυρά του Μπιζανίου, τράβηξε τό σπαθί του να προχώρησε καλπάζοντας προς τό μέρος του. Έπειτα, κράτησε άπότομα τό άλογό του, χειρέθηκε καταβάζοντας τό γυμνό σπαθί προς τά κάτω και, γυρίζοντας προς τόν Έλληνα τή λαβή, τού είπε σε άβουγα γαλλικά:

—Στρατηγέ μου, είσαστε πραγματικά άξιος νά σας παραδώσω τό σπαθί μου.

Ο Έλληνας μέραρχος άπάντησε:

—Κρατείστε τό ξίφος σας, κύριε συνταγματάρχα, γιατί τό τιμήσατε...

Τήν ίδια μέρα τά Γιάννενα, οείστηκαν από τίς πανηγυρικές κανονίες τής νίκης. Και τήν άλλη, μικητής ό Έλληνικός στρατός μ' επί κεφαλής τόν Κωνσταντίνο έμπαινε στα Γιάννενα. Ο σούρνος γελοσσε ξάστερος τή μεγάλη αυτή μέ-

ρα. Κι οι γυναίκες από τά μπαλκόνια ραίβαν με λουλούδια τούς νικητές. Κι είναι τόσο λίγα τά λουλούδια του Φλεβάρη στην Ήπειρο! Δέν λυπηθήκαν όμως, νά μαθήσουν κυρίως λευκά τίς γλάστρες. Οι γιοσμοί χαλάστηκαν και οι πιο όρατοί τάπητες κρεμάστηκαν στα παράθυρα. Πολλές γυναίκες ρίγχανε και ρόζι φωνάζοντας:

—Νά ριζώστε! Κι έκλαιγαν.

Κι ή νύχτα ριζώσε στην Ήπειρώτικη γή κι άπλώθηκε έπειτα από και ός τή Μακεδονία κι ός τή Θράκη.

Με τή φροντίδα του συλλόγου τυπώθηκαν και στάλθηκαν σε όλα τά μέλη και πατριώτες μας, εν όψει των εορτών Χριστουγέννων και Νέου Έτους εύχετήριες κάρτες με θήματα του χωριού μας.

Επίσης τυπώθηκε και κυκλοφορεί από τό Δ.Σ. ήμερολόγιο του συλλόγου με φωτογραφίες του χωριού. Παρακαλούμε όλους τούς χωριανούς νά προμηθήσουν τά ήμερολόγια μας. Θά είναι ένα ελάχιστο δείγμα άνταμοιόδης των προσπαθειών μας.

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΞΥΑΣ
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ
ΦΥΛΛΑΔΙΟ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ
ΟΞΥΑΣ ΗΠΕΙΡΟΥ "Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΑΛΛΟΣ,,
 Έτος ίδρύσεως 1907

Γραφείο : Σοφοκλέους 66 - Αθήναι
 Συντάσσεται από έπιτροπή
 Υπεύθυνος όλης : Δημ. Ζούνης
 Καποδιστρίου 16α Χαλάνδρι
 ΤΗΛ. 68.19.924
 Άλληλογραφία - συνεργασίες
 στο όνομα του όπειθ. όλης

Η ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΩΝΙΑΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ ΠΛΗΣΙΑΖΕΙ

Τό Διοικ. Συμβούλιο του συλλόγου μας και ή έπιτροπή συντάξεως σχεδίου καταστατικού, μετά από τίς συναντήσεις των άντιπροσώπων των αδελφοτήτων, για τήν έγκριση του καταστατικού ιδρύσεως τής όμοσπονδίας τής επαρχίας μας, κάλεσαν σε νέα συνάντηση, όσους είχαν διατυπώσει όρισμένες έπιφυλάξεις ή δέν έτυχαν ένημερώσεως, σε νέα συνάντηση ή όποία έγινε στις 19-11-1980 στο γραφείο του δικηγόρου κ. Μιχ. Μαρτσέκη.

Στή συνάντηση αυτή πήραν μέρος αρκετοί σύλλογοι και διετύπωσαν γνώμες και τροποποιήσεις άρθρων.

Σε επόμενη συνάντηση που θά είναι και ή τελική ίσως για τήν έγκριση του καταστατικού, καλοθιμε όλες τίς αδελφότητες τής επαρχίας μας, νά πάρουν ένεργό μέρος. Η συμμετοχή όλων μας είναι άπαραίτητη. Η δημιουργία τής όμοσπονδίας μας είναι έπιθυμία όλων των συμπατριωτών μας.

Ο σύλλογος Όξυας Ήπείρου, σε συνεργασία πάντοτε με τήν έπιτροπή συντάξεως καταστατικού, θά σας στείλει ένημερωτική έπιστολή, καθώς δέ, θά όρίσει τόν τόπο και χρόνο που θά γίνει ή συνάντησή μας αυτή, συνάντηση που θά παίξει μεγάλο ρόλο στην πάρα πέρα πορεία εξέλιξης τής επαρχίας μας, τής επαρχίας Κονίτης.

ΕΟΚ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ :

3.500 όρεινά χωριά θά ενισχυθούν από τήν 1-1-1981.

Περισσότεροι από 3.600 δήμοι και κοινότητες, από ένα σύνολο 6.000 περίπου όλης τής χώρας, χαρακτηρίστηκαν τελικά σαν μειονακτικές περιοχές (όρεινές ή προβληματικές) και θά τύχουν όρισμένων συγκεκριμένων εύεργετημάτων από τά ταμεία τής ΕΟΚ. Μέ τήν ένταξη τό ελληνικό κράτος θά υποχρεωθεί νά ξαναφτάσει σέ πολλά ως τώρα ξεχασμένα χωριά. Έτσι γιά τίς όρεινές και προβληματικές περιοχές τό 1981 ό κρατικός προϋπολογισμός θά διαθέσει 8 περίπου δισ. δρχ. γιά νά μπορεί νά διεκδικήσει 2 δισ. δρχ. μέ τά όποια θά συνεισφέρει στήν ανάκούφιση τών περιοχών αυτών τό γεωργικό ταμείο τής ΕΟΚ.

Ό χαρακτηρισμός τών διαφόρων περιοχών τής κοινότητας ως προβληματικών γίνεται μέ θάπη όρισμένα κριτήρια, τά όποια χρησιμοποιήθηκαν και γιά τό χαρακτηρισμό τών μειονακτικών περιοχών τής Ελλάδας.

Μέ τά κριτήρια τής ΕΟΚ:

- Όρεινές είναι οι περιοχές τών όποιων τό 80% τής συνολικής έκτασης όρίζεται σέ ύψόμετρο πάνω από 800 μ. πού τά έδάφη τους έχουν κλίση άνω του 20%. Επίσης όσα όρίζονται σέ ύψόμετρο μεταξύ 600 και 800 μ. και μέ κλίση έδάφους 16%.
- Προβληματικές περιοχές είναι οι περιοχές μέ άραιό πληθυσμό ή μέ τάσεις άπομάκρυνσης του πληθυσμού, μέ χαμηλό εισόδημα (κάτω του συγκριτικού μέσου όρου) και άγρονο έδαφος. Όρεινές περιοχές χαρακτηρίζονται όσες περιοχές έχουν ένα από τά τρία κριτήρια, ενώ προβληματικές όσες έχουν και τά τέσσερα κριτήρια.

Ό κατάλογος μέ τίς όρεινές και προβληματικές περιοχές τής Ελλάδας θά ύποβληθεί στις άρχές ~~Ιανουαρίου~~ 1981 στό Συμβούλιο Υπουργών τής ΕΟΚ γιά νά εγκριθεί και τυπικά και νά εκδοθεί σχετικός κανονισμός, όάσει του όποιου και θά δοθούν άργότερα οι άνάλογες ενισχύσεις γιά τήν έπαρξία Κοινότητας είναι ό έξης:

Δήμος Κοινότης. Κοινότητες: Άγίας Βαρβάρας, Άγ. Παρασκευής, Άετομηλίτης, Άετόπετρας, Άηθονοχωρίου, Άμακράντου, Άρμάτων, Άσπρηχωρίου, Βούρμπιανης, Γαλαδίου, Γοργοποτάμου, Διοστράτου, Λιανοπηγής, Έλευθέριου, Έξοχης, Ήλιόραχης, Καδοκίλων, Καλλιθέας, Καστανιάς, Κελοχωρίου, Κλειθωνιάς, Λαγκάδας, Μάζιου, Μελοπόπετρας, Μολίστης, Μολυβδοσκεπάστου, Μοναστηρίου, Νικάνορος, Όβριος, Πάδων, Παλιοσελίου, Πηγής, Πλαγιάς, Πληγκατίου, Πουρνιάς, Πόργου, Πυροόργανης, Φούρκας, Χιονιάδων.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΝΕΑ

Ό Κωνσταντίνος Εύθυμίου και ή δέξ Γιότα Σταματοπούλου άρραθωνιάστηκαν στις 28 Ιουνίου 1980.

Τό Διοικ. Συμβούλιο του εύχεται καλά στέφανα.

Ό κ. Δημήτριος Τοίμας και ή δέξ Φωτεινή Σταματοπούλου άρραθωνιάστηκαν στις 25 Οκτώβρη 1980.

Τό Διοικ. Συμβούλιο τους εύχεται καλά στέφανα.

Ό κ. Στέλιος Κουτσούκος και ή δέξ Ζάρρου Λίτσα παντρεύτηκαν στις 17 Δεκεμβρίου 1980 ώρα 8 μ.μ. στον Άη Δημήτρη Ψυχικού. Παρευρέθηκαν πολλοί χωριανοί.

Τό Διοικ. Συμβούλιο τους εύχεται κάθε εύτυχία.

Τό ζεύγος Άντων. Άθανασόπουλου έδάπτισε στις 26 Οκτώβρη 1980 τήν κορούλα του. Τό όνομα αυτής Μαρία Έλένη.

Τό Δ.Σ. εύχεται νά τούς εύξει

ΤΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑΚΙΑ ΜΑΣ

Ό ράφτης πρós τόν πελάτη: Τό παλτό σας κύριε. θά είναι έτοιμο σέ τριάντα μέρες.

—Σέ τριάντα μέρες! άπορεί ό πελάτης. Μά γιά νά γίνει ό κόσμος όλόκληρος, χρειάστηκαν έξη μόνο μέρες...

Και ό ράφτης:

—Μά γι' αυτό έχει αυτά τά χάλια!

Ό πελάτης μπαίνει στό κατάστημα πού πουλά έξωτικά πουλιά και θέλει ν' αγοράσει ένα παπαγάλο.

—Έχω έναν ναταπληκτικό παπαγάλο, του λέει ό μαγαζάτορας, μόνο πού κοστίζει εκατό χιλιάδες δραχμές.

—Εκατό χιλιάδες; άναφωνεί ό πελάτης.

—Ναι, αλλά έχει τρομερές ικανότητες. Γιά νά καταλάβετε είναι ένα κορδαλάκι σέ κάθε πόδι. Άμα του τραδήξω τό δεξί άπαγγέλει τό Πυθαγόρειο θεώρημα, άμα του τραδήξω τό άριστερό λέει τήν επί του Όρους όμιλία.

—Φανταστικό! λέει ό πελάτης. Και δέν μου λές, ρωτάει ξαφνικά, τί θά γίνει άν του τραδήξετε και τά δύο μαζί;

—Θά πέσω δίπλα, άπαντάει ό Ήβιος ό παπαγάλος.

Ένας Έδραλος ρωτάει έναν σπαίρ:

—Πόσα θέλεις νά μέ πιάς ως τόν σταθμό;

—Δεκαπέντε δραχμές κύριε! Παράστε!

—Ά, μπά. Έτσι ρώτησα, γιά νά ξέρω πόσα γλυτόνομο πού θά πάω μέ τά πόδια.

ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

Ό πατριώτης μας Θάνος Βαδάσης, παρουσιάζει τήν τελευταία του δουλειά στό χρονικό διάστημα 20 Φεβρουαρίου έως 1 Μαρτίου 1981, στις αίθουσες του ξενοδοχείου ΚΑΡΑΒΕΛ (CARAVEL) μέ θέματα από τήν Έλληνική έπαρξία, προσωπογραφίες, νεκρές φύσεις κλπ.

Κατά καιρούς ό άγαπητός πατριώτης μας, παρουσίασε μέ έξαιρετική έπιτυχία και άλλες εκθέσεις στό Ξενία Ιωνώνων, Άστέρα Πατρών — Λάρσα, Βόλο, Μακεδονία Παλλάς Θεσσαλονίκης και σέ διάφορες άλλες πόλεις. Ό Άντώνης Κουρτικάνης κριτικός τέχνης και εκδότης του λευκόματος έλλήνων καλλιτεχνών, γράφει γι' αυτόν:

«Η ζωγραφική του Θάνου Βαδάση είναι δοσμένη μέ μια θαυμαστή εύχέρεια ρεαλισμού και παραστατικότητας. Ό άριστος τεχνικός χειρισμός σχεδίου, βάθους, προοπτικής, πλαστικότητας τών όγκων και χρωματικής συνοχής, συγκροτούν ένα σύνολο άρτιο σέ καλλιτεχνικά στοιχεία και γεμάτο ευσθησία».

Ό άγαπητός καλλιτέχνης θά θεωρήσει τιμή του, άν παρευρεθούμε στό έγκαίνια τής έκθεσης του αυτής, στις 20 Φεβρουαρίου 1981 ώρα 8 μ.μ.

Άπό τήν πλευρά μας (άν και εμιαστε σίγουροι γι' αυτό) του εύχόμαστε κάθε έπιτυχία και πολλά συγχαρητήρια.

Τό πιο μεγάλο έλατο του κόσμου ύπήρχε, γιαν τώρα τό έχουν, στον Καναδά. Είχε ύψος 123 μέτρα, διάμετρο στή βάση 7,50 μέτρα και διάμετρο κορμού 2,31 μέτρα. Δέν ήταν όμως μονάχα τό μεγαλύτερο, αλλά και τό παλαιότερο έλατο. Είχε ηλικία 2.000 χρόνων!

Τό ζεύγος Ιωάννου και Εύαγγελίας Ζούκη, προσέφερε στή μνήμη τών γονιών του, 5.000 δρχ. πρós τό σύλλογό μας.

Τούς εύχαριστούμε θερμά.

Εύχαριστούμε θερμά τούς κ. κ. Βενέτη Άπόστολο, Έλευθ. Γραικό και Γιάννη Κυπαρίση γιά τή διαθέση φωτογραφικού υλικού πρós τό σύλλογο.